

32 Ścieżki Mądrości

Oryginał angielski © 2002 Rawn Clark
Wersja polska © 2006 FranzBardon.pl

U podstaw zachodniego rozumienia Drzewa Życia, znajduje się mały dokument zatytułowany “32 Ścieżki Mądrości”. Zazwyczaj towarzyszy on wydaniu “Sepher Yetzirah” i jest postrzegany za jej wytłumaczenie i objaśnienie. Jednakże *koncepcja 32 ścieżek mądrości* nie wywodzi się z S.Y., lecz z pierwszego rozdziału Tory - księgi Genesis. Co więcej, *dokument “32 Ścieżki Mądrości”* pojawił się pod koniec XIIIw. – setki lat przed powstaniem zachodniego obrazu Drzewa.

Według żydowskiej tradycji, *koncepcja 32 ścieżek mądrości* wywodzi się z 32 powtórzeń imienia “Elohim”, jakie występują z pierwszym rozdziale Genesis.

Sefira: “Elohim rzekł:”

Kether -- “Na początku stworzył Elohim niebo i ziemię” 1:1*;
Chokmah -- “Niech stanie się światłość” 1:3;
Binah -- “Niech powstanie sklepienie [...] niech oddzieli [...]” 1:6;
Gedulah -- “Niech się zbiorą wody [...] niech się ukáže suchy ląd [...]” 1:9;
Geburah -- “Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą [...]” 1:11;
Tiphareth -- “Niech powstaną światła na sklepieniu niebios [...]” 1:14;
Netzach -- “Niech zaroją się wody [...] ptactwo niech lata [...]” 1:20;
Hod -- “Niech wyda ziemia istotę żywą [...]” 1:24;
Yesod -- “Uczyńmy człowieka [...]” 1:26;
Malkuth -- “Rozradzajcie się i rozmnażajcie się [...]” 1:28.

Litera matka: “Elohim uczynił:”

Aleph -- “sklepienie i oddzielił wody [...]” 1:7;
Mem -- “dwa wielkie światła [...] oraz gwiazdy” 1:16;
Shin -- “dzikie zwierzęta według rodzajów ich [...]” 1:25;

Litera podwójna: “Elohim widział:”

Beth -- “że światłość była dobra” 1:4;
Gimel -- “że to było dobre” (oddzielenie suchego lądu i wód) 1:10;
Daleth -- “że to było dobre” (ziemia wydająca zieloną trawę etc.) 1:12;
Kaph -- “że to było dobre” (dwa światła na sklepieniu niebios) 1:18;
Peh -- “że to było dobre” (zarojenie wód stworzeniami; powietrza ptactwem) 1:21;
Resh -- “że to było dobre” (dzikie zwierzęta ziemi) 1:25;
Tav -- “wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre” 1:31.

Litera prosta: “Elohim --”

Heh -- “unosił się nad powierzchnią wód” 1:2;
Vav -- “oddzielił tedy światłość od ciemności” 1:4;
Zayin -- “nazwał światłość dniem, a ciemność nazwał nocą” 1:5;
Cheth -- “nazwał sklepienie niebem” 1:8;
Teth -- “nazwał suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem” 1:10;

Yod -- “umieścił je [dwa światła] na sklepieniu niebios” 1:17;
Lamed -- “stworzył wielkie potwory i wszelkie żywe, ruchliwe istoty” 1:21;
Nun -- “błogosławił im [potworom, wszelkim żywym, ruchliwym istotom]” 1:22;
Samekh -- “stworzył człowieka na obraz swój.” 1:27;
Ayin -- “stworzył go. Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich” 1:27;
Tzaddi -- “błogosławił im [mężczyźnie i niewieście]” 1:28;
Qooph -- “rzekł: Oto daję wam wszelką [...]” 1:29*;

* Są tutaj dwa wyjątki: Pierwszym jest Gen 1:1 i sefira 1/Kether, gdzie “Elohim rzekł” jest domniemane. Drugim jest Gen 1:29 i litera pojedyncza 12/Qooph, gdzie punkt widzenia jest przeniesiony z “Elohim rzekł” do “Oto daję wam wszelką [...]”.

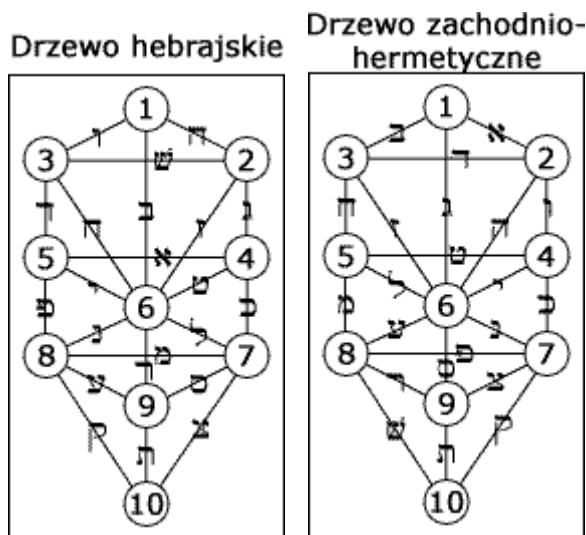
Sepher Yetzirah (ok I wiek p.n.e) zawiera i próbuje wytłumaczyć te 32 ścieżki Genesis. Jednakże *dokument* “32 Ścieżki Mądrości” został napisany około 1400 lat po S.Y. i mówi o tych 32 ścieżkach w kontekście Drzewa Życia z S.Y.

W czasie gdy powstawał dokument “32 Ścieżki...”, Drzewo Życia wyglądało trochę inaczej niż Drzewo zachodnio-hermetyczne. Było to pozornie *żydowskie* Drzewo, które podążało według ścisłych reguł zawartych w Sepher Yetzirah, podczas gdy zachodnie Drzewo podążało za innym zestawem reguł. Jednak nowożytni kabaliści interpretowali dokument “32 Ścieżki...”, opierając się na Drzewie zachodnim, a nie na trzynastowiecznym Drzewie żydowskim. To oczywiście stwarza znacznie odmienne rozumienie 32 ścieżek od tego, jakie istnieje w kabale żydowskiej.

Staje się to ważną kwestią, jeśli chodzi o wsteczne badanie i interpretację S.Y. i dokumentu “32 Ścieżki...” przy użyciu zachodniego Drzewa jako podstawy własnego rozumowania. Zamiast próbować rozumieć Drzewo, najpierw rozumiejąc jego korzenie, wielu zachodnich autorów dążyło do zrozumienia korzeni, porównując je z Drzewem zachodnim. Problemem jest to, że zachodnie Drzewo wyrosło zbyt daleko od swoich korzeni, by nieść w sobie właściwe ich zrozumienie.

Wykonajmy więc małe przesłedzenie wstecz i spójrzmy, jak wygląda dokument “32 Ścieżki Mądrości”, gdy zastosuje się go wobec Drzewa, które było obecne w czasie jego powstania.

Według ostatnich badań, autor dokumentu “32 Ścieżki...” był członkiem trzynastowiecznego kastylińskiego konklawe kabalistycznych autorów, znanego jako “Krań Kontemplacji”. Ich głównymi wpływami były Tora, S.Y. i Bahir, a obraz Drzewa, jaki mogli stosować, był tym, co nazywam “Drzewem hebrajskim”.

W żydowskiej tradycji 32 ścieżek mądrości, ścieżki i ich przynależności są ustanawiane poprzez kolejność występowania w pierwszym rozdziale Genesis. Naturalnie była to kolejność używana przez autora dokumentu “32 Ścieżki...” i skutkuje ona następującym zestawem relacji:

(Tradycja żydowska)

- ścieżka 1 = Kether 1:1
- ścieżka 2 = Heh 1:2
- ścieżka 3 = Chokmah 1:3 (=Binah)
- ścieżka 4 = Beth 1:4
- ścieżka 5 = Vav 1:4
- ścieżka 6 = Zayin 1:5
- ścieżka 7 = Binah 1:6
- ścieżka 8 = Aleph 1:7
- ścieżka 9 = Cheth 1:8
- ścieżka 10 = Gedulah 1:9
- ścieżka 11 = Teth 1:10
- ścieżka 12 = Gimel 1:10
- ścieżka 13 = Geburah 1:11
- ścieżka 14 = Daleth 1:12
- ścieżka 15 = Tiphareth 1:14
- ścieżka 16 = Mem 1:16
- ścieżka 17 = Yod 1:17
- ścieżka 18 = Kaph 1:18
- ścieżka 19 = Netzach 1:20
- ścieżka 20 = Lamed 1:21
- ścieżka 21 = Peh 1:21
- ścieżka 22 = Nun 1:22
- ścieżka 23 = Hod 1:24
- ścieżka 24 = Shin 1:25
- ścieżka 25 = Resh 1:25
- ścieżka 26 = Yesod 1:26
- ścieżka 27 = Samekh 1:27
- ścieżka 28 = Ayin 1:27
- ścieżka 29 = Tzaddi 1:28
- ścieżka 30 = Malkuth 1:28

(Tradycja zachodnia)

- (= Kether)
- (= Chokmah)
- (= Binah)
- (= Gedulah)
- (= Geburah)
- (= Tiphareth)
- (= Netzach)
- (= Hod)
- (= Yesod)
- (= Malkuth)
- (= Aleph)
- (= Beth)
- (= Gimel)
- (= Daleth)
- (= Heh)
- (= Vav)
- (= Zayin)
- (= Cheth)
- (= Teth)
- (= Yod)
- (= Kaph)
- (= Lamed)
- (= Mem)
- (= Nun)
- (= Samekh)
- (= Ayin)
- (= Peh)
- (= Tzaddi)
- (= Qooph)
- (= Resh)

ścieżka 31 = Qooph 1:29 (= Shin)
ścieżka 32 = Tav 1:31 (= Tav)

Jak widać na tym poziomie istnieją jedynie trzy punkty podobieństwa (ścieżki 1, 14 i 32) z 32. Jest to jednak tylko poziom połączenia ścieżek z literami/sefirami. Kiedy dodamy różnice w obrazach Drzewa Życia, to ten brak podobieństwa jest jeszcze większy.

Drzewo hebrajskie

ścieżka 1 = Kether, sefira 1
ścieżka 2 = Heh, 1>2
ścieżka 3 = Chokmah, sefira 2
ścieżka 4 = Beth, 1>6
ścieżka 5 = Vav, 1>3
ścieżka 6 = Zayin, 2>6
ścieżka 7 = Binah, sefira 3
ścieżka 8 = Aleph, 4>5
ścieżka 9 = Cheth, 3>6
ścieżka 10 = Gedulah, sefira 4
ścieżka 11 = Teth, 4>6
ścieżka 12 = Gimel, 2>4
ścieżka 13 = Geburah, sefira 5
ścieżka 14 = Daleth, 3>5
ścieżka 15 = Tiphareth, sefira 6
ścieżka 16 = Mem, 7>8
ścieżka 17 = Yod, 5>6
ścieżka 18 = Kaph, 4>7
ścieżka 19 = Netzach, sefira 7
ścieżka 20 = Lamed, 6>7
ścieżka 21 = Peh, 5>8
ścieżka 22 = Nun, 6>8
ścieżka 23 = Hod, sefira 8
ścieżka 24 = Shin, 2>3
ścieżka 25 = Resh, 6>9
ścieżka 26 = Yesod, sefira 9
ścieżka 27 = Samekh, 7>9
ścieżka 28 = Ayin, 8>9
ścieżka 29 = Tzaddi, 7>10
ścieżka 30 = Malkuth, sefira 10
ścieżka 31 = Qooph, 8>10
ścieżka 32 = Tav, 9>10

Drzewo zachodnie

(= Kether, sefira 1)
(= Chokmah, sefira 2)
(= Binah, sefira 3)
(= Gedulah, sefira 4)
(= Geburah, sefira 5)
(= Tiphareth, sefira 6)
(= Netzach, sefira 7)
(= Hod, sefira 8)
(= Yesod, sefira 9)
(= Malkuth, sefira 10)
(= Aleph, 1>2)
(= Beth, 1>3)
(= Gimel, 1>6)
(= Daleth, 2>3)
(= Heh, 2>6)
(= Vav, 2>4)
(= Zayin, 3>6)
(= Cheth, 3>5)
(= Teth, 4>5)
(= Yod, 4>6)
(= Kaph, 4>7)
(= Lamed, 5>6)
(= Mem, 5>8)
(= Nun, 6>7)
(= Samekh, 6>9)
(= Ayin, 6>8)
(= Peh, 7>8)
(= Tzaddi, 7>9)
(= Qooph, 7>10)
(= Resh, 8>9)
(= Shin, 8>10)
(= Tav, 9>10)

Z tego punktu widzenia istnieją tylko dwa punkty pełnej zgodności: ścieżka 1 = Kether i ścieżka 32 = Tav, 9>10. Istnieją również cztery punkty częściowej zgodności. Trzy z nich to ścieżka 25 = 6>9, ścieżka 29 = 7>10 i ścieżka 31 = 8>10, lecz te trzy miejsca nie zgadzają się co do tego, która Litera należy do tych połączeń między sefirami. Czwarty punkt częściowej zgodności to przypisanie Daleth do ścieżki 14, lecz tutaj istnieje niezgoda co do tego, które sefiry łączy Daleth (3>5 czy 2>3).

Praktyczne znaczenie tych różnic i ich implikacje w zakresie kabalistycznego rozumienia nie są zbyt widoczne, dopóki poruszamy się po samym tekście “32 Ścieżek...”. By pokrótce to zilustrować, oto ta sama lista z dodatkiem “inteligencji” czy “świadomości” każdej ścieżki:

Drzewo hebrajskie

ścieżka 1 = Kether, sefira 1

ścieżka 2 = Heh, 1>2

ścieżka 3 = Chokmah, sefira 2

ścieżka 4 = Beth, 1>6

ścieżka 5 = Vav, 1>3

ścieżka 6 = Zayin, 2>6

ścieżka 7 = Binah, sefira 3

ścieżka 8 = Aleph, 4>5

ścieżka 9 = Cheth, 3>6

ścieżka 10 = Gedulah, sefira 4

ścieżka 11 = Teth, 4>6

ścieżka 12 = Gimel, 2>4

ścieżka 13 = Geburah, sefira 5

ścieżka 14 = Daleth, 3>5

ścieżka 15 = Tiphareth, sefira 6

ścieżka 16 = Mem, 7>8

ścieżka 17 = Yod, 5>6

ścieżka 18 = Kaph, 4>7

ścieżka 19 = Netzach, sefira 7

ścieżka 20 = Lamed, 6>7

ścieżka 21 = Peh, 5>8

ścieżka 22 = Nun, 6>8

ścieżka 23 = Hod, sefira 8

ścieżka 24 = Shin, 2>3

ścieżka 25 = Resh, 6>9

ścieżka 26 = Yesod, sefira 9

ścieżka 27 = Samekh, 7>9

ścieżka 28 = Ayin, 8>9

ścieżka 29 = Tzaddi, 7>10

ścieżka 30 = Malkuth, sefira 10

ścieżka 31 = Qooph, 8>10

ścieżka 32 = Tav, 9>10

Inteligencja

mistyczna

oświecająca

uświęcająca

przelewająca się

źródłowa

pośrednicząca

ukryta

doskonała

czysta

olśniewająca

iskrząca

przezroczysta

jednocząca

światlista

stanowiąca

wieczna

usposobienia

wpływ

sekret wszelkiej

duchowej aktywności

wola

spełnione pragnienie

wierna

stała

wyobrażająca

próba

odnawiająca

ekscytująca

naturalna

ucieleśniająca

uniwersalna

nieustająca

służąca

Drzewo zachodnie

(= Kether, sefira 1)

(= Chokmah, sefira 2)

(= Binah, sefira 3)

(= Gedulah, sefira 4)

(= Geburah, sefira 5)

(= Tiphareth, sefira 6)

(= Netzach, sefira 7)

(= Hod, sefira 8)

(= Yesod, sefira 9)

(= Malkuth, sefira 10)

(= Aleph, 1>2)

(= Beth, 1>3)

(= Gimel, 1>6)

(= Daleth, 2>3)

(= Heh, 2>6)

(= Vav, 2>4)

(= Zayin, 3>6)

(= Cheth, 3>5)

(= Teth, 4>5)

(= Yod, 4>6)

(= Kaph, 4>7)

(= Lamed, 5>6)

(= Mem, 5>8)

(= Nun, 6>7)

(= Samekh, 6>9)

(= Ayin, 6>8)

(= Peh, 7>8)

(= Tzaddi, 7>9)

(= Qooph, 7>10)

(= Resh, 8>9)

(= Shin, 8>10)

(= Tav, 9>10)

W moim doświadczeniu, różnice pomiędzy żydowskim a zachodnim rozumieniem Drzewa Życia są zbyt duże, by móc je połączyć, chyba że *poprzez obrazy arkanów większych tarota*. Używając tych obrazów, razem z ich zachodnią tradycją przypisać hebrajskich liter, i umieszczając je w Drzewie hebrajskim, zachodni praktyk może dojść do lepszego zrozumienia hebrajskiego Drzewa i żydowskiej kabały.

W tym celu zapraszam cię do eksperymentowania z następującymi przypisaniami we własnej pracy ze sferami i ścieżkami. Poniżej znajdziesz tekst "32 Ścieżek Mądrości" złączony z przynależnościami hebrajskiego Drzewa i ich arkanami tarota (gdzie jest to odpowiednie). Dołączyłem również stwierdzenia Paula Case'a z "Pattern on the Trestleboard" dla każdej sefiry, a dla każdej sefiry planetarnej załączyłem również obrazy Świątyń z mojego własnego "Projektu Medytacyjnego Ośmiu Świątyń". Poza tym wszystkim znajdziesz również mój własny komentarz.

Ułożyłem ścieżki w kolejności, jaką nazywam "sekwencją wtajemniczącą". Wtajemniczenie jest procesem wzejścia, ekspansji i integracji świadomości. Rozpoczyna się na najbardziej podstawowym osobistym poziomie świadomości (Malkuth) i rozszerza skalę do Jedności

Wszelkiej świadomości (Kether). Drzewo Życia wyraża ten podstawowy proces i definiuje dziesięć etapów czy też poziomów wtajemniczenia, które odpowiadają sefirom. Definiuje ono również sekwencyjną ścieżkę wzejścia, która integruje te wszystkie poziomy.

Poprzez stosowanie jedynie zachodnich technik pracy ze sferami i ścieżkami Drzewa hebrajskiego oraz poprzez używanie tekstu "32 Ścieżki Mądrości" w połączeniu z arkanami większymi tarota jako ilustrowanego przewodnika, otrzymujemy przekonujący system własnego wtajemniczenia.

Praca ze sferami (tj. doświadczanie sefir) powinna iść przed pracą ze ścieżkami. Jest to odzwierciedlone w sekwencji, jaką tutaj przedstawiam. Zaczynamy od Malkuth, potem przechodzimy do Yesod – **pracując ze sferami**. Dopiero wtedy przechodzimy pierwszą ścieżkę wtajemniczącą, Tav 9>10 – **jako pracę ze ścieżką zaczynającą się w Yesod, a kończącą się w Malkuth**.

W tej formie pracy inicjacyjnej nad Drzewem, praca ze ścieżkami zarezerwowana jest dla integracji nowo nabytego poziomu świadomości, a nie jako środek wzejścia. Jednak praca nad ścieżkami, które zależą od nowo osiągniętej sfery, jest częścią procesu, który pozwala wtajemniczonym wznieść się do następnego, wyższego poziomu. Innymi słowy, integracja nowego poziomu ze starymi poziomami, poprzez pracę ze ścieżkami, jest tym, co przekształca wtajemniczonego i umożliwia mu jego następne wzniesienie się.

Malkuth: sefira 10

#10 Królestwo Ducha jest zawarte w moim ciele.

Ścieżka 30 - "Trzydziesta ścieżka nazywana jest uniwersalną świadomością, ponieważ poprzez nią władcy niebios czerpią swoje osądy gwiazd i konstelacji oraz doskonałą swoją wiedzę o niebiańskich cyklach".

Przed wszystkim dokument "32 Ścieżki..." opisuje pracę, jaką należy wykonać w odniesieniu do każdej ścieżki. Tutaj oznajmia się nam, że praca związana z Malkuth polega na samoanalizie, która prowadzi do samopoznania.

Użyto tutaj analogii astrologa ("władcy niebios"), który patrzy na ruchy i pozycje planet ("gwiazd") wewnątrz zodiaku ("konstelacji"), aby zrozumieć uniwersalne siły działające w każdej chwili. Praca nad analizą siebie jest bardzo podobna, gdyż osoba bada ukazującą się osobowość i na tej podstawie dochodzi do określonych prawd o uniwersalnych siłach, które leżą u podstaw cech osobowości, oraz do ogólnej struktury samej osobowości. W ujęciu symbolicznym, planety reprezentują podstawowe składniki osobowości, a znaki zodiaku reprezentują elementową strukturę osobowości. Zatem ta analiza siebie wykonywana jest w kontekście czterech elementów i każdy aspekt osobowości jest przypisywany do elementu.

Ta analiza wewnętrznej jaźni i zewnętrznego wszechświata jest pierwszym krokiem wzdłuż ścieżki wtajemniczenia. Podstawą jest tutaj proces osądzania przyczyny poprzez badanie jej

skutku – próba zrozumienia tego, co jest odzwierciedlane poprzez patrzenie w lustro zamiast patrzenia bezpośrednio na źródło. Rozumowanie stojące za tą taktyką mówi, że każda materialna manifestacja jest wyrazem Uniwersalnej mocy. Obserwując materialną manifestację, można nauczyć się czegoś o Uniwersalnej mocy, która ją powoduje. Na przykład, astrolog patrzy na pozycje planet w zodiaku i na tej podstawie uzyskuje wskazówkę, jakie subtelne wpływy oddziałują na ludzkie sprawy, lecz opiera ten osąd na charakterystyce manifestacji, czyli końcowego rezultatu, a nie na bezpośrednim postrzeganiu samej Uniwersalnej mocy. Mając jednak tę wiedzę, może on przewidzieć zachowania i może w pewnym stopniu kompensować subtelny wpływ.

Tak samo jest z pracą Malkuth. Analizując wewnętrzną i zewnętrzną manifestację, wtajemniczony uczy się rozpoznawać subtelne wpływy, które na niego oddziałują, i zauważa, że istotnie królestwo ducha zawarte jest w jego ciele.

Yesod: sefira 9

#9: *Myślą, słowem i uczynkiem, z dnia na dzień, opieram swoje życie na pewnych fundamentach wiecznego istnienia.*

Ścieżka 26 - “Dwudziesta szósta ścieżka nazywana jest odnawiającą się świadomością, ponieważ poprzez nią Bóg, niech będzie On błogosławiony, odnawia wszystkie rzeczy, które są na nowo rozpoczęte w tworzeniu świata”.

Yesod, będąc astralną osobowością, jest podstawą środkowego filaru. W ludzkim ujęciu jest to (głównie podświadoma) psyche. Praca z Yesod jest stosowaniem wiedzy o sobie z Malkuth ku własnej transformacji. Jest to odnowienie “małej jaźni” osobowości, gdzie “każda myśl, słowo i uczynek” dedykowane są przekształceniu osobowości, by prawdziwie odzwierciedlała ona “wieczną istotę”. W

Yesod wtajemniczony stoi jako źródło odzwierciedlenia i świadomie rzuca swój obraz na lustro ukazywanej osobowości, stale przekształcając swoją projekcję, aż odbicie będzie odpowiadało wewnętrznemu światłu. Jest to jasno wyrażone we właściwym fragmencie księgi Genesis:

Genesis 1:26 - *“Potem rzekł Elohim: >>Uczyńmy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydłem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi<<”.*

“Człowiek” jest w tym przypadku astralną osobistą jaźnią, która używa władzy nad elementami (“morze”, “powietrze”, “ziemia”) i nad wszystkimi ich manifestacjami wewnątrz sfery osobowości i okoliczności życia. Świadome używanie tej mocy-nad osobowością powoduje “odnowienie” wewnątrz psyche wtajemniczonego.

Tav: 9>10

Ścieżka 32 - "Trzydziesta druga ścieżka jest nazywana służącą świadomością, ponieważ kieruje ona ruchem siedmiu planet - każdej w jej własnym właściwym kursie".

Tav opisuje zadanie Yesod – mianowicie świadome odciskanie na Malkuth (naszych materialnych okolicznościach życia) odnowionej yesodycznej osobowości. W symbolizmie "32 Ścieżek..." jest to opisane jako świadome kierowanie "siedmiu planet" (tj. aspektów osobowości) w ich "**właściwym**" kursie. Ich "właściwy" kurs jest reprezentowany przez obraz tarota, jako zachodzący wewnątrz kontekstu zrównoważonych czterech elementów (tj. cherubicznych znaków zodiaku).

Hod: sefira 8

#8: Z przekonaniem wyczekuję doskonałej realizacji wiecznego splendoru bezkresnego Światła.

Ścieżka 23 - "Dwudziesta trzecia ścieżka jest nazywana stałą świadomością, ponieważ jest to moc podtrzymywania wśród wszystkich sefir".

W miarę postępów z pracą własnej transformacji osobowości, wtajemniczony zauważa, że osobowość istnieje pomiędzy dwoma biegunami – racjonalnością lub logiką, a emocjami lub instynktem. W kabale bieguny te symbolizowane są poprzez Hod (racjonalny intelekt) i Netzach (instynktowna emocja). Wzdłuż wznoszącej się ścieżki wtajemniczenia (w przeciwieństwie do schodzącej ścieżki tworzenia), pierwszym z tych biegunów, jaki napotyka wtajemniczony, jest racjonalny intelekt reprezentowany przez Hod. Zatem pracą Hod jest dążenie do racjonalnego rozumienia dynamiki działającej w wewnętrznym i zewnętrznym świecie. To prowadzi do wizji "Wiecznego Splendoru" i nieskończonej złożoności wszechświata, symbolizowanej tutaj poprzez "Bibliotekę Hermesa", która zawiera racjonalną informację o każdym aspekcie istnienia.

Tekst "32 Ścieżki..." mówi, że jest to "moc podtrzymywania wśród wszystkich sefir". Aby zrozumieć, jak to się dzieje, musimy odnieść się do fragmentu Genesis, z którego wywodzi się 23-cia ścieżka.

Genesis 1:24 - "*Potem rzekł Elohim: >>Niech wyda ziemia istotę żywą według rodzaju jej: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według rodzajów ich<<. I tak się stało*".

Specyficzne ujęcie tego fragmentu zawiera klucz. Widzimy tutaj, że Elohim pozwala **ziemi** wydać te rzeczy, z jej własnej substancji, w przeciwieństwie do tego, gdyby Elohim stworzył je z nicości. Wskazuje to na sekwencyjny proces samopodtrzymującego się własnego rozmnażania, w przeciwieństwie do bezpośredniego tworzenia. Jest to wyrażenie mechanizmu nieskończonej złożoności, jako że jedna rzecz rodzi inną, nieskończenie tworząc subtelne odcienie różnicy pomiędzy pokoleniami. Ten mechanizm wypełnia, i tym samym stabilizuje,

sekwencyjną nieskończoność i można go zobaczyć w kabalistycznej doktrynie emanacji na każdym poziomie Drzewa.

Hod jest końcem Filaru Srogości, czyli Filaru Formy. W języku “32 Ścieżek...” Filar Srogości jest zbiornikiem “substancji Jedności”, podczas gdy przeciwny filar (Miłosierdzia, czyli Mocy) jest zbiornikiem “świętych mocy”. W Hod, jak ujął to Paul Case, “realizujemy” splendor przeciwnego filaru, lecz jest to coś innego niż właściwe doświadczanie tego splendoru. W Hod splendor jest postrzegany samym racjonalnym umysłem, gdyż pojawia się odzwierciedlony poprzez nieskończoną złożoność. Zatem nie jest doświadczany w swojej pełni jako więcej-niż-racjonalna moc. Innymi słowy, w Hod dochodzimy do racjonalnego rozumienia nieskończonej złożoności w taki sam sposób, jak dochodzimy do rozumienia naszej osobowości w Malkuth – analizując jej manifestację.

Ayin: 8>9

Ścieżka 28 - “Dwudziesta ósma ścieżka nazywana jest naturalną świadomością. Poprzez nią dopełniona jest natura wszystkiego, co istnieje poniżej sfery słońca”.

W Hod uczymy się lekcji, że to, jak i co myślimy, kształtuje naszą rzeczywistość. W ścieżce Ayin stosujemy to rozumienie wobec transformacji naszej osobowości. Obraz tarota przedstawia naturalny mechanizm, który pozostawiony jako nieświadomy proces wiąże osobowość z wyskokami podświadomej reakcji. Wtajemniczenie jednak wymaga od nas więcej. Wymaga, byśmy wzięli ten naturalny mechanizm i używali go świadomie w pracy własnej transformacji osobowości.

Fragment “32 Ścieżek...” mówi o tym bezpośrednio, stwierdzając, że działanie racjonalnego umysłu jest tym, co “dopełnia” astralną matrycę czy osobowość. Zwrot “poniżej sfery słońca” odnosi się do sefir: Netzach, Hod, Yesod i Malkuth – niższej astralnej sfery osobistej jaźni. Zatem przy Ayin, zadaniem wtajemniczonego jest świadome stosowanie swojego racjonalnego rozumienia rzeczy wobec sfery własnej osobowości, z nieustępliwym celem przekształcenia jej w bliższy obraz jego najprawdziwszej Jaźni.

Qooph: 8>10

Ścieżka 31 - “Trzydziesta pierwsza ścieżka nazywana jest nieustającą świadomością. Dlaczego jest tak nazywana? Ponieważ kieruje ruchem słońca i księżyca według ich naturalnego porządku – każde w jego właściwej orbicie”.

Przy ścieżce Tav, łączącej Yesod z Malkuth, tekst “32 Ścieżek...” wspomina kierowanie ruchem *”siedmiu planet – każdej w jej własnym, właściwym kursie”*, lecz tutaj mamy kierowanie *”ruchem słońca i księżyca według ich naturalnego porządku – każde w jego właściwej orbicie”*. Słońce jest podstawową planetą Indywidualnej Jaźni (Tiphareth), a Księżyc – podstawową planetą osobistej jaźni (Yesod). Widzimy tutaj zatem bardziej subtelny rodzaj dyktowania kierunku, odnoszący się do Indywidualnej jaźni i osobowości jako do całości rzeczy, *które na siebie oddziałują*. Natomiast przy Tav, kierowanie dotyczyło samych wewnętrznych składników osobowości (siedem planet).

“Qooph” tłumaczy się jako “tył głowy” i jako symbol odnosi się ono do podświadomego umysłu. W zachodnim Drzewie ścieżka Qooph jest umieszczona po przeciwnej stronie i łączy Netzach z Malkuth, wyrażając koncepcję, że podświadomy umysł jest bliżej związany z chaotycznymi, instynktownymi emocjami niż z uporządkowanym, racjonalnym umysłem. Jednakże w “32 Ścieżkach...”, i ogólnie w kabale hebrajskiej, podświadomy umysł postrzegany jest jako interakcja zarówno racjonalności, jak i instynktu, lecz bezpośrednio ukształtowana przez nasze myślenie. Innymi słowy, to nasze myślenie nadaje formę mocy instynktownej emocji. W ten sposób komplikujemy prostsze instynkty i tworzymy nasze własne małe manifestacje nieskończenie złożonego Wiecznego Splendoru (Hod).

Zadaniem Qooph jest zatem stosowanie racjonalnego rozumienia nabytego w Hod do transformowania własnych okoliczności życia (Malkuth). W rezultacie wtajemniczony bierze świadomą kontrolę nad swoim podświadomym umysłem. Obraz tarota przedstawia ten proces w odwróceniu, wskazując podróż do góry z Malkuth wzdłuż wijącej się ścieżki podświadomości, prowadzącej do słońca i księżyca w ich “właściwych orbitach”. Zadaniem Qooph jest jednak zejście wzdłuż tego “naturalnego porządku” i świadome “kierowanie” ruchem (tj. manifestacją) interakcji pomiędzy Indywidualną Jaźnią a osobistą jaźnią.

Kiedy to zadanie jest ukończone, racjonalne rozumienie wtajemniczonego będzie zintegrowane zarówno w Yesod, jak i Malkuth – w osobowości i okolicznościach życia. To przygotowuje wtajemniczonego na jego wzniesienie się na następny poziom osobistej jaźni – Netzach i sferę emocjonalnych archetypów.

Netzach: sefira 7

#7: Żyjąc poprzez wolę, wspomaganą przez niewyczerpaną mądrość i zrozumienie, osiągam zwycięskie życie.

Ścieżka 19 - “Dziewiętnasta ścieżka jest świadomością tajemnicy wszelkiej duchowej aktywności. Jest tak nazywana z powodu wpływu rozprzestrzenianego przez nią od najwyższego błogosławieństwa i boskiej chwały”.

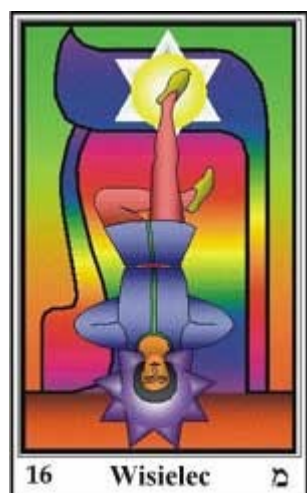
Nasz racjonalny umysł reaguje na instynkt i interpretuje go. Na przykład, gdy coś napotykamy, to nasza pierwsza reakcja pojawia się na pre-racjonalnym, emocjonalnym, odruchowym poziomie. Jest to natychmiastowe i spontaniczne i nie mamy nad tym świadomej kontroli. Wtedy wkracza nasza racjonalność i modyfikuje ona pierwotną reakcję emocjonalną, kształtując ją w bardziej osobistą formę. Generalnie, nasz racjonalizm skupia się nie na samym czymś, co napotkaliśmy, lecz na mocy naszej własnej podstawowej reakcji. Innym sposobem na ujęcie tego jest stwierdzenie, że pierwotna emocjonalna reakcja jest generalnie mocą, która rozpala racjonalność do działania – działanie racjonalności jest nadawaniem formy emocji.

Wewnątrz struktury osobowości, czyli niższego ciała astralnego, Netzach jest pre-racjonalną, instynktowną, bezwarunkową reakcją. Zatem pracą Netzach jest spoglądanie w racjonalną reakcję i penetrowanie początkowego odruchowego instynktu. Innymi słowy, jest to doświadczanie mocy, która rozpala racjonalność. Ta moc jest “tajemnicą wszelkiej duchowej aktywności”, ponieważ bezpośrednie postrzeganie tej mocy jest tym, co umożliwia nam dopełnienie transformacji osobistej jaźni.

Opis ścieżki odnosi się do tej mocy jako do “wpływu rozprzestrzenianego przez nią od najwyższego błogosławieństwa i boskiej chwały”. W języku symbolicznym “32 Ścieżek...” jest to “splendor Jedności” emanujący z Kether (boskiej chwały) do Chokmah poprzez ścieżkę Heh. Ten splendor staje się Prawdą (Amen) wewnątrz Chokmah, a następnie schodzi do Chesed/Gedulah poprzez ścieżkę Gimel jako czysta myśl (Przezroczyzna Świadomość), gdzie staje się Kochającą Dobrocią. Stamtąd schodzi do Netzach poprzez ścieżkę Kaph jako “Arcanum i zakryte idee”. Zatem to, co napotykamy w Netzach, to właśnie te zakryte idee, których źródłem jest splendor Jedności.

Netzach zazwyczaj postrzegany jest jako sfera emocjonalnych archetypów i jest symbolizowany przez Wenus, boginię miłości (co pasuje do zakończenia Filaru Miłosierdzia lub Kochającej Dobroci). W Netzach osoba poszukuje spotkań z astralnymi obrazami tych emocjonalnych archetypów i próbuje wychodzić poza normalną, racjonalną reakcję, aby osiągnąć bezpośredniego doświadczenia samych mocy.

Mem 7>8

Ścieżka 16 - “Szesnasta ścieżka nazywana jest wieczną świadomością, ponieważ jest to upodobanie tej chwały, poza którą nie ma innej chwały jej podobnej. Jest również nazywana ogrodem przyjemności (Edenem), który jest przygotowany dla miłosiernych (Khasidim)”.

Jest to pierwsza pozioma ścieżka napotykana podczas wznoszenia się po Drzewie i reprezentuje istotne doświadczenie dla rozwijającego się wtajemniczonego. Tutaj zadaniem wtajemniczonego jest *świadome* połączenie instynktownej emocji z racjonalną reakcją. Zamiast podążać normalną drogą, która jest podświadomym, nawykowym mechanizmem, osoba wzmacnia to świadomie i opiera swoją racjonalną reakcję na bezpośrednim postrzeganiu mocy, które naturalnie je rozpala.

W relacji do normalnej funkcji ludzkiej świadomości odwraca to perspektywę osoby i góra staje się dołem, strona lewa staje się prawą etc.

Ma to głęboko transformujący skutek na racjonalnym umyśle i opisane jest to w tekście “32 Ścieżek...” jako “upodobanie tej chwały, poza którą nie ma innej chwały jej podobnej”.

Mem jest Literą Matką odpowiadającą elementowi wody (zestalającemu wpływowi). W strukturze Drzewa, Mem reprezentuje niższą astralną manifestację “Planu Pierwotności”, którego mentalne manifestacje widziane są w ścieżce Aleph (Litera Matka powietrza, wpływ równoważący) i której boska manifestacja widziana jest w ścieżce Shin (Litera Matka ognia, wpływ ulotny). Każda z tych Liter Matek przypisywana jest poziomej ścieżce łączącej dwa boczne filary. Innymi słowy, są one czynnikami stabilizującymi, niezbędnymi do ogólnej równowagi struktury.

Każda Litera Matka definiuje również zasłonę. Mem jest astralną zasłoną, która ukrywa większość podstawowej mentalnej rzeczywistości, ubierając ją w szatę symbolu. Aleph jest mentalną zasłoną, która ukrywa niesekwencyjną boską rzeczywistość, ubierając ją w szatę zsekwencjonowanej myśli. A Shin jest boską zasłoną, która ukrywa podstawową Jedność, ubierając ją w szatę niesekwencyjnego dualizmu.

W przeciwną stronę te zasłony działają również jak filtry, które rozpraszają schodzący wpływ kreatywny. Shin rozprasza Jedność w niesekwencyjny dualizm; Aleph rozprasza dualizm w sekwencyjne myśli; a Mem rozprasza sekwencyjne myśli w gęsty astralny symbol.

Przy ścieżce Mem wtajemniczony staje przed zadaniem przejścia przez tę zasłonę, eksplorując jej naturalne mechanizmy i stosując je świadomie.

Samekh 7>9

Ścieżka 27 - “Dwudziesta siódma ścieżka nazywana jest ekscytującą świadomością, ponieważ poprzez nią tworzony jest oddech-życia każdej stworzonej istoty pod najwyższą sferą, jak również ruch ich wszystkich”.

Bezpośrednie emocjonalne siły, które leżą u podstaw aspektów osobowości, służą jako ich “oddech życia”. Przy ścieżce Samekh zadaniem wtajemniczonego jest świadome kształtowanie aspektów swojej osobowości poprzez bezpośrednie stosowanie tego oddechu życia. Przychodzi to po transformującej pracy Mem integrującej racjonalność i instynkt, a zatem w tym aspekcie własnej transformacji osoba stosuje zrównoważoną moc (dobrze zilustrowaną poprzez obraz tarota).

Opis ścieżki odnosi się do “każdej stworzonej istoty pod najwyższą sferą, jak również ruchu ich wszystkich”. W specyficznym, symbolicznym języku “32 Ścieżek...” wskazuje to planety osobowości, które, mówiąc astrologicznie, istnieją “pod” orbitą słońca (najwyższa sfera z perspektywy osobistej jaźni). Zatem praca związana z Samekh skutkuje ożywieniem tych archetypowych aspektów osobowości i wprawienie ich w ruch.

Tzaddi: 7>10

Ścieżka 29 - “Dwudziesta dziewięta ścieżka nazywana jest cielesną świadomością, ponieważ oznacza ona formy i reprodukcję wszystkich ciał, które są włączone w każdy cykl niebios”.

Praca związana z Tzaddi zaznacza ukończenie początkowej fazy transformacji osobistej jaźni. Tutaj zadaniem jest zintegrowanie postrzegania instynktownych emocjonalnych mocy bezpośrednio w codziennych okolicznościach życia (tj. ucieleśnienie ich). Jak wskazuje obraz tarota, sprowadza to wtajemniczonego do bliższego zrównania z płynnymi mechanizmami ucieleśniania występującymi w naturze.

Hebrajskie słowo “Tzaddi” tłumaczone jest jako “haczyk na ryby”. Symbolicznie jest to tym, co łapie “rybę” Qooph (znak Ryb), podświadomy umysł. W hebrajskim symbolizmie ryba jest znakiem płodności, więc to, co mamy przy Tzaddi, jest łapaniem płodności podświadomego umysłu. Mając ją, wtajemniczony karmi, podtrzymuje i pielęgnuje osobowość oraz kotwicz ją w materialnych okolicznościach życia.

Ten ostatni krok oświetla osobowość i pozwala jej jaśniej wyrażać słoneczne światło Jaźni Indywidualności (Tiphareth). To właśnie to oświetlenie osobistej jaźni umożliwia dalsze

wzniesienie się do *bezpośredniego* poznania Indywidualnej Jaźni. Bez tej mocnej podstawy, z której można się wznieść, bezpośrednie poznanie Indywidualnej Jaźni jest co najwyżej chwilowe, niekompletne i niestałe.

Tiphareth: sefira 6

#6: *We wszystkich rzeczach, wielkich i małych, widzę Piękno boskiej ekspresji.*

Ścieżka 15 - "Piętnasta ścieżka nazywana jest świadomością ustanawiającą, ponieważ konstituuje ona podstawę tworzenia w czystej ciemności. Według mistrzów kontemplacji, właśnie do tej ciemności odnoszono się w zapisie: >>i gęsta ciemność jej oplatającą powłoką<<".

Ukończywszy pracę przekształcania osobowości w świadomą ekspresję własnego zrozumienia prawdziwej jaźni, prawie nieuniknione jest, że wtajemniczony wzniesie się do Tiphareth i doświadczy perspektywy Indywidualnej Jaźni. Ta "Indywidualna perspektywa" niesie ze sobą poczucie odłączenia i obiektywności w odniesieniu do własnej osobowości i okoliczności materialnego życia. Z tej perspektywy wtajemniczony patrzy "w dół" - na swoje ziemskie życie, i "na zewnątrz" - ku wszystkim innym Indywidualnym Jaźniom, które zamieszkują ten poziom sfery astralnej. Osoba widzi i bezpośrednio doświadcza Indywidualnej Jaźni wewnątrz każdej innej rzeczy, która ma materialne i astralne istnienie. Jedynym słowem, które bliskie jest opisania wizji innej Indywidualności jest "piękno" (po hebrajsku Tiphareth), gdyż realizacja faktu, że to inne *JEST* boską ekspresją, jest nieuniknione. Co więcej, realizacja, że własna jaźń również jest ekspresją boskości, jest równie nieunikniona, i ta konkretna realizacja jest bardzo katartyczna!

Tiphareth jest jedyną sefirą poniżej Otchłani, która bezpośrednio otrzymuje wpływ Kether. Dzieje się to przez ścieżkę Beth (4), która przekazuje "boskie moce" poprzez Otchłani do sfery Yetzirah. Wewnątrz Yetzirah te święte moce jawią się jako światło, stąd też słoneczny symbolizm Tiphareth. Każdy zindywidualizowany kwant tego światła lśni gwiazdną promienistością, a jednak z tyłu posiada czarną "ciemność" Otchłani. Myślę, że najlepiej opisuje to odpowiedni fragment Genesis:

Genesis 1:14-15 - *"Potem rzekł Elohim: >>Niech powstaną światła na sklepieniu niebios, aby oddzielały dzień od nocy i były znakami dla oznaczania pór, dni i lat! Niech będą światłami na sklepieniu niebios, aby świecić nad ziemią!<<. I tak się stało".*

Jedną z rzeczy jakie ukazuje ten fragment, jest doczesna natura Indywidualnej Jaźni ("aby były znakami dla oznaczania pór, dni i lat") i jej związek z inkarnacją ("aby świecić nad ziemią"). Indywidualna Jaźń jest doczesnym ciałem mentalnym, które się na okrągło inkarnuje. Kiedy jego cykl inkarnacji jest ukończony, rozpuszcza się ono w Większej Jaźni, czyli w wiecznym ciele mentalnym (duchu). Zatem w Tiphareth wtajemniczony uzyskuje również dostęp do wszystkich wspomnień Indywidualnej Jaźni, które dotyczą "przeszłych" wcieleń.

Pracą Tiphareth jest eksplorowanie Indywidualnej Jaźni w sposób podobny do wcześniejszej analizy osobistej jaźni. Wzniesienie się ponad Tiphareth - do Geburah, a potem do Gedulah - przypomina wzniesienie się z Yesod do Hod i Netzach, z tą różnicą, że dzieje się to na Indywidualnym poziomie, a nie na osobistym. Wtajemniczony musi dążyć do pełnego

zidentyfikowania się ze swoją Indywidualną Jaźnią, a następnie kierować swoją Indywidualną uwagę w dół i bezpośrednio przekazywać natchnienie swojej osobistej jaźni. To ponownie przekształca osobistą jaźń, lecz tym razem transformacja jest wykonywana z Indywidualnej perspektywy, zamiast z perspektywy osobistej, która z konieczności musi patrzeć “w górę” na schodzący przepływ Indywidualności i interpretować jego znaczenie. Tutaj nie ma żadnych wątpliwości ani zgadywania.

Lamed 6>7

Ścieżka 20 - “Dwudziesta ścieżka nazywana jest świadomością woli, gdyż jest wzorem wszystkiego, co jest kształtowane. Poprzez ten tryb świadomości poznajemy realizm pierwotnej mądrości”.

Hebrajska litera Lamed ma przedstawiać rozwiniętego węża, symbolizując uwolnioną moc Indywidualnej woli. Zadaniem tej ścieżki jest kierować swoją Indywidualną wolę, wolę Tiphareth, do poziomu instynktownych emocji osobowości w Netzach. Światłem swojej Indywidualnej woli wtajemniczony oświetla całą swoją emocjonalną naturę, przekształcając i ustawiając poprawnie wszystko, co nie odzwierciedla wyraźnie tej woli.

Podstawą Tiphareth (tj. świętych mocy schodzących z Kether) jest równowaga, więc ten stanowczy akt przekształcania siebie dąży do tworzenia równowagi wewnątrz sfery osobistej Netzach. Ten świadomy akt tworzenia równowagi naśladuje tworzenie “pierwotnej mądrości” (Kether) i właśnie do tego odnosi się tekst “32 Ścieżek...”, gdy mówi: “Poprzez ten tryb świadomości poznajemy realizm pierwotnej mądrości”.

Nun: 6>8

Ścieżka 22 - “Dwudziesta druga ścieżka nazywana jest wierną świadomością, gdyż poprzez nią zwiększane są duchowe moce. Wszyscy mieszkańcy Ziemi >>trzymają się w jej cieniu<<”.

Przy pracy ze ścieżką Nun, Indywidualna perspektywa całkowicie wypełnia racjonalny intelekt, transformując i odnawiając go. Każda myśl i każda reakcja na emocjonalny instynkt jest na wskroś przeniknięta perspektywą Indywidualną. Połączenie tego z wcześniejszym przeniknięciem osobistego Netzach znacząco zwiększa duchowe (tj. mentalne) moce wtajemniczonego. Przekształcenie osobistego intelektu jest tak radykalne, że przypomina śmierć starej jaźni i narodziny nowej. Wtajemniczony nie może na swój świat patrzeć inaczej, jak tylko tymi nowymi oczyma i z tej nowej perspektywy.

Nieuniknionym faktem doczesnego wszechświata jest to, że *KAŻDA* rzecz jest tymczasowa. Z osobistej perspektywy to często wywołuje smutek i lęk, lecz Indywidualna Jaźń rozumie, że bez tego cyklu życia i śmierci nic by się nie rozwijało. Ona *WIE*, że jej podstawa nigdy nie umiera. Ona *WIE*, że aby podstawa doskonalila się i ostatecznie powróciła do swojego źródła, musi przejść przez cykl życia i śmierci niezliczoną ilość razy. Kiedy ta wiedza zostanie odcisnięta na racjonalnym umyśle poprzez Indywidualną wolę, to uwalnia to

wtajemniczonego do pełnego podążania swoim duchowym rozwojem bez lęku. Tak naprawdę, to obraz tarota przedstawia śmierć strachu-przed-śmiercią.

W hebrajskim symbolizmie, ryba (Nun) oznacza koncepcję obfitości i płodności. Rzeczywiście to gnijąca materia martwych ciał karmi narodziny nowych i zapewnia ciągłość. Tej idei obfitości wtóruje fragment Genesis odpowiadający 22-jej ścieżce:

Genesis 1:22-23 - *“I Elohim pobłogosławił je tymi słowami: >>Bądźcie płodne i rozmnażajcie się, napełniając wody morskie, ptactwo powietrzne zaś niech się rozmnaża na ziemi!<<. I tak upłynął wieczór i poranek dnia piątego”*.

Resh 6>9

Ścieżka 25 - “Dwudziesta piąta ścieżka nazywana jest świadomością próby, gdyż jest głównym testem, którym stwórca sprawdza miłosiernego (Khasidim)”.

Jest to ścieżka inkarnacji - “podstawowy test”, poprzez który jesteśmy ciągle doskonalsi. Zadaniem ścieżki Resh jest świadome inkarnowanie Indywidualnej Jaźni wewnątrz osobistej jaźni.

Resh jest pierwszą wtajemniczającą ścieżką, która przecina wcześniej podążaną ścieżkę. Ścieżka, którą przecina, to Mem i Ogród Edenu, czyli niższa astralna zasłona. Jest to prawdziwy “test” dla wtajemniczonego, gdyż bez równowagi nadanej przez Tiphareth i związanej z nią iluminacji zarówno Netzach, jak i Hod, zejście poprzez niższą astralność może istotnie być bardzo nierównoważące.

W obrazie tarota, Indywidualna Jaźń reprezentowana jest przez słońce i 13 schodzących Yod. Nowo przekształcona Netzach i Hod symbolizowane są odpowiednio przez małą dziewczynkę i chłopca. Stoją ręką w rękę, zjednoczeni w celu i działają w zjednoczeniu ze słońcem dokładnie w tym miejscu, gdzie Resh przecina Mem. Ten konkretny punkt ma ogromną równowagę – jest filozoficznie w równych odległościach od Tiphareth, Yesod, Netzach i Hod równocześnie. Jest to samo serce osobistej matrycy astralnej. Bezmierna płodność tego punktu symbolizowana jest w obrazie tarota przez zieloną trawę i kwitnące słoneczniki (tj. kwiaty *słoneczne*).

Sprowadzenie Indywidualnej Jaźni *świadomie* do Yesod dokonuje dalszej transformacji osobowości i niesie skutek nadawania formy transformacjom Netzach i Hod. Przekształciwszy w ten sposób niższą, czyli osobistą jaźń, wtajemniczony może wtedy skierować swoją uwagę w górę i zacząć proces przekształcania Indywidualnej Jaźni.

Geburah: sefira 5

#5: *Rozpoznaję manifestację niezawodnej sprawiedliwości we wszystkich okolicznościach mojego życia.*

Ścieżka 13 - “Trzynasta ścieżka nazywana jest jednoczącą świadomością, gdyż jest podstawą chwały. Reprezentuje ona dopełnienie prawdziwej esencji zjednoczonych duchowych istot”.

W Geburah wtajemniczony uczy się o mocy Indywidualnej Jaźni i zaczyna ją dzierżyć. Również tutaj, po raz pierwszy, wtajemniczony bezpośrednio postrzega “prawowitość” lub poprawność wszystkich rzeczy. “Niezwodna Sprawiedliwość” uniwersalnej prawowitości jest absolutna i ukazuje się we *WSZYSTKICH* okolicznościach życia osoby wtajemniczonej. Nieuniknioność tego faktu uczy wtajemniczonego do dzierżenia swojej mocy z wielką ostrożnością i szacunkiem, gdyż inaczej poparzy się. Doświadczenia wtajemniczonego podczas procesu uczenia się o mocy i jej użyciu, dają Indywidualnej Jaźni stopień dopełnienia. Jest to podobne do dorosłości, kiedy młodość uczy się najpierw, że tak naprawdę ma swoją własną moc. Na początku ta moc jest dzierzona egoistycznie i lekkomyślnie, lecz z czasem i doświadczeniem młodość dorośnie i uczy się, że moc z jest dużo bardziej produktywna niż sama moc *nad*.

Tekst “32 Ścieżek...” daje cudowną wskazówkę do pracy z Geburah, kiedy rozważy się ją w świetle stwierdzenia Paula Case'a dla numeru zero: “*0. Wszelka moc, która kiedykolwiek była lub będzie, jest tutaj teraz*”. Jest to “prawdziwa esencja zjednoczonych duchowych istot” - moc obecna w zjednoczonym, czyli wiecznym TERAZ. Innymi słowy, w Geburah wtajemniczony synchronizuje się z TERAZ i w nim znajduje nieograniczoną moc. Wysyłanie tej mocy w dół i ukazywanie jej wewnątrz sfery sekwencyjnej nadaje jej materialną formę i zapewnia określony stopień dopełnienia.

Arena, na której wtajemniczony uczy się o swojej Indywidualnej mocy, jest dalszą transformacją Jaźni na osobistym i Indywidualnym poziomie.

Yod 5>6

Ścieżka 17 - “Ścieżka siedemnasta nazywana jest świadomością usposobienia. Zapewnia wiarę miłosiernym (Khasidim) i ubiera ich w Świętego Ducha (Ruach Elohim). Wewnątrz boskich nazywana jest podstawą piękną (Tiphareth)”.

Ze ścieżką Yod, wtajemniczony wysyła promień lasera swojej mocy na doskonalenie Indywidualnej Jaźni Tiphareth. Ta faza własnej transformacji ma związek z bezpośrednią, *świadomą* integracją wyższego przepływu schodzącego z Większej Jaźni (Binah) do Indywidualności Tiphareth. Proces ten jest, jak przedstawia to obraz tarota, rzucaniem światła na ciemność. Słowa odpowiedniego fragmentu Genesis opisują to doskonale:

Genesis 1:17-18 - “*I umieścił je [dwa światła] Elohim na sklepieniu niebios, aby świeciły nad ziemią. I rządziły dniem i nocą oraz aby oddzielały światłość od ciemności*”.

Tutaj widzimy (jedyne raz), że Elohim “*umieszcza je*”. Jest to bardzo konkretne działanie, które służy za podstawę dla Tiphareth (w słowach “32 Ścieżek...”). Elohim nadaje tym światłom również specyficzny zestaw celów i jest to odzwierciedlenie geburianskiej mocy i prawowitości.

Przepływ od Większej Jaźni, który schodzi do Indywidualnej Jaźni, jest “Świętym Duchem” wspomnianym w tekście “32 Ścieżek...”. Na poziomie Tiphareth, ten przepływ, czyli “oddech Elohim”, postrzegany jest jako “ubranie” ze światła.

Ważne jest, by zrozumieć, że w “32 Ścieżkach...” określenie 'Khasidim' (“miłosierny”) jest zaszyfrowanym słowem określającym wtajemniczonego – osoby podróżującej w górę, która szuka oświecenia. Kiedy wtajemniczony *świadomie* wysyła aspekt Ruach Elohim, który schodzi z Geburah do Tiphareth, to jego świadomość wypełnia poczucie wiary w poprawność KAŻDEJ rzeczy. Ma to związek z postrzeganiem prawowitości i rozpoznaniem faktu, że niezawodna sprawiedliwość naprawdę ukazuje się we *WSZYSTKICH* okolicznościach.

Peh 5>8

Ścieżka 21 - “Dwudziesta pierwsza ścieżka jest nazywana świadomością upragnionego-które-spełnia, gdyż otrzymuje ona boski wpływ wlewający się w nią na skutek błogosławieństwa, jakim obdarza ona wszystko, co istnieje”.

Peh jest ścieżką, która łączy Geburah – zakończenie mentalnego “planu pierwotności” (Aleph) – z Hod – zakończeniem niższej astralnej manifestacji tego “planu” (Mem). W swej istocie, aspekt Geburah Indywidualnej Jaźni jest bezpośrednim produktem mentalnego “planu” i kiedy *świadomie* schodzi do Hod (bezpośredniego produktu niższego astralnego “planu”), następuje kataryczna transformacja pielęgnowanych systemów wiary. Jest tak, ponieważ perspektywa Indywidualności Geburah zawiera postrzeganie prawowitości *oraz* niezgłębionej mocy, a ta kombinacja roztrząsa wszelkie pozostałe iluzje lub złudzenia powstające z astralnych i fizycznych doświadczeń.

W obrazie tarota, schodzący wpływ z Geburah symbolizowany jest przez błyskawicę, która uderza koronę wieży. Wszystko, zamieszkujące tę mentalną wieżę pielęgnowanych złudzeń, zmuszane jest albo do nauki lotu, albo do roztrząsania się o skały i zniszczenia. Jednak w tekście “32 Ścieżek...” to, zdawałoby się destrukcyjne zdarzenie, opisywane jest jako “błogosławieństwo, jakim obdarza ona wszystko, co istnieje”.

Tytuł tej ścieżki (“upragnione-które-spełnia”) jest interesujący. Z jednej strony jest to ostrzeżenie podobne do “strzeż się tego, czego sobie życzysz”. Ma to wielkie znaczenie, gdyż na poziomie Geburah to, co sobie życzysz, *STANIE SIĘ*, więc należy zachowywać wielką ostrożność.

Z drugiej strony, jest to również głęboko kabalistyczne stwierdzenie odnoszące się do zejścia “substancji jedności” wzdłuż lewego filaru; szczególnie do jego zejścia z wyższego-yetziratycznego, mentalnego “planu” (Aleph) do poziomu niższego-yetziratycznego astralnego “planu” (Mem). Odpowiedni fragment Genesis (1:12) opisuje to błogosławieństwo słowami: “... i widział Elohim, że to było dobre”.

Alternatywnym tłumaczeniem tytułu tej ścieżki jest “upragnione i wymagane” - dwie oddzielne potrzeby. Ponownie mówi to o utrzymaniu zapewnianym przez mentalny poziom wobec poziomu astralnego, lecz jest to również stwierdzenie tego, co wtajemniczony musi dokonać w ścieżce Peh – czyli rozróżnić wewnątrz racjonalnego intelektu pomiędzy tym, co jest jedynie upragnione, a tym, co jest wymagane; pomiędzy tym, co niezbędne, a tym, co

zbyteczne. Jest to stanowczy akt odcinania nieważnej i oświetlania ważnej ciemności osobistej jaźni.

Kiedy geburiańska transformacja Indywidualnej Jaźni jest ukończona, wyłania się nowy związek z TERAZ i z mocą, a wtajemniczony wznosi się do Gedulah, sfery “Kochającej Dobroci” i “Miłosierdzia”.

Gedulah: sefira 4

#4: Z niewyczerpanych bogactw jej Bezgranicznej Substancji czerpię wszystko, co niezbędne, zarówno duchowo, jak i materialnie.

Ścieżka 10 – “Dziesiąta ścieżka nazywana jest olśniewającą świadomością, gdyż wyniesiona jest nad każdą głowę i siedzi na tronie Binah. Oświetlona jest splendorem wszystkich światel i powoduje, że wpływ wychodzi od Księcia Oblicz”.

Gedulah jest najwyższą sefirą Indywidualnej Jaźni i stoi na granicy Otchłani, pomiędzy naszą sekwencyjną, doczesną sferą, a niesekwencyjną sferą wieczności (tj. sferą Boską). W rezultacie jest to punkt startowy dla wtajemniczonego w jego podróży przez Otchłań. Jako takie, doświadczenie Gedulah dotyczy natury sekwencji, gdyż to właśnie wiedza zabiera wtajemniczonego przez zasłonę Aleph i przez Otchłań do zasłony Shin.

Gedulah i Geburah reprezentują dwa bieguny sekwencji, odpowiednio: podobieństwo i różnicę. Gdy Jedność schodzi do Yetzirah, tworząc sferę sekwencji, pierwszym stopniem sekwencji, jaki się wyłania, jest podobieństwo, gdzie sekwencja jest kwestią przyciągania. To jest Gedulah, “kochająca dobroć”, moc, która wszystkie rzeczy ściąga do siebie. Tutaj sekwencja jest wyrażana jako stopnie podobieństwa.

Zrodzonym z podobieństwa, drugim i przeciwnym biegunem sekwencji, który się wyłania, jest różnica, gdzie sekwencja staje się kwestią przyciągania **ORAZ** odpychania. To jest Geburah, “siła” lub “moc” (znana również jako Pachad, czyli “lęk”). Jest to ta moc, która wszystkie niepodobne rzeczy odpycha od siebie. To ustanawia scenę dla bardziej złożonego rodzaju sekwencji – czasoprzestrzeni.

W Geburah wtajemniczony napotkał rozległą moc istniejącą w doczesnym TERAZ, lecz w Gedulah, wtajemniczony doświadcza doczesnego TERAZ bezpośrednio i w jego pełni. Zatem “moc” znaleziona w Gedulah (tj. kochająca dobroć) jest nieskończenie większa niż to, czego wtajemniczony doświadczał w Geburah. Jednakże doświadczenie tej większej mocy jest zarezerwowane tylko dla tych, którzy dogłębnie przyswoili lekcje Geburah dotyczące wyższości mocy z nad niższością mocy *nad*.

W Gedulah doczesne TERAZ definiowane jest jako nieskończenie skończony punkt, który oddziela przeszłość od przyszłości. W Gedulah wtajemniczony dąży do realizacji i doświadczenia właśnie tego punktu TERAZ. Gdy już to osiągnie, doświadczenie to odkryje zupełnie nową, całkowicie obiektywną perspektywę wszechświata. Jest to również perspektywa, która jest naturalnie i nieuniknienie związana z kochającą dobrocią wobec KAŻDEJ rzeczy.

Doczesny punkt TERAZ jest sekwencyjnym odzwierciedleniem tego, co Paul Case powiedział o punkcie zero: “Wszelka moc, która kiedykolwiek była lub będzie, jest tutaj TERAZ”. Jest to punkt, w którym “splendor Jedności” wchodzi do sfery sekwencyjnej i zapewnia “WSZYSTKIE” rzeczy potrzebne, zarówno duchowe, jak i materialne”. Ten “splendor” rodzi ścieżkę Aleph i “plan pierwotności”. Ten “plan”, emanowany przez Gedulah, jest tym, co tekst “32 Ścieżek...” określa słowami “i powoduje, że wpływ wychodzi od Księcia Oblicz”.

Ponieważ Gedulah ma pozycję w sednie czasu (punkcie TERAZ), jest to siedziba “proroctw, które jasnowidz uzyskuje w wizjach” (zobacz Gimel, ścieżka 12). Innymi słowy, z perspektywy Gedulah czas jest otwartą księgą. Wśród konsekwencji tego faktu wynikających dla wtajemniczonego znajduje się osiągnięcie specyficznego rodzaju inkluzywnej doczesnej perspektywy postrzegania sekwencyjnego wszechświata. To jeszcze bardziej pogłębia postrzeganie i zrozumienie uniwersalnej prawości i przekształca je w prawdziwą zdolność, jaką wtajemniczony musi wtedy używać w swojej transformacji Indywidualnej Jaźni.

Aleph: 4>5

Ścieżka 8 - “Ósma ścieżka nazywana jest doskonałą świadomością, gdyż jest to plan pierwotności. Nie ma ona innego źródła, w którym może mieszkać, poza ukrytymi komnatami majestatu (Gedulah), z którego emanuje jego własna tajemnica esencji”.

W sekwencji tworzenia zawartej w księdze Genesis, Aleph pojawia się pierwszy raz, gdy Elohim “czyni”, wskazując Świat Yetzirah, dla którego Aleph dostarcza “plan”.

Genesis 1:7 - *“Uczył więc Elohim firmament i oddzielił wody pod firmamentem od wód nad sklepieniem; i tak się stało”.*

Aleph, “plan pierwotności”, jest tym “firmamentem”. Hebrajskie słowo tłumaczone (najczęściej) jako “firmament”, pochodzi z podstawy czasownika 'resh-qooph-ayin', który alternatywnie oznacza “pieczętować, schodzić, wybijać na cienkich tabliczkach” albo “rozciągać, rozszerzać, rozprzestrzeniać”. Druga definicja, wskazując na ekspansję, definiuje Otchłań (tj. “ukryte komnaty Gedulah”), która, w symbolizmie hebrajskiego Drzewa, leży dokładnie nad ścieżką Aleph. Jednak pierwsza definicja określa prawdziwą naturę samego Aleph – otchłaniczną ekspansję “wybitą na cienkiej tabliczce”. Ta “cienka tabliczka” jest zasłoną, która zdaje się oddzielać spoglądającego w górę wtajemniczonego od boskiej sfery. Ta zasłona i Otchłań, jaka ją zasłania, są tym, co oddziela Yetzirah od Briah, *“wody pod sklepieniem od wód nad sklepieniem”*.

Obraz tarota przedstawia ten “plan” jako zejście niewinnego ducha kochającej dobroci do sfery rozróżniającego doświadczenia. Jest to najwyższy aspekt Indywidualnej Jaźni, która chętnie i z pełną świadomością konsekwencji wchodzi w proces niosący zaangażowanie w koło inkarnacji. Nie jest to ślepa głupota; jest to raczej chęć oparta na pełnej świadomości i skupiona całkowicie na ukazaniu ducha kochającej dobroci.

Zadaniem wtajemniczonego jest wypełnić swoją świadomość Geburah świadomością Gedulah. To integruje ducha kochającej dobroci i jego nieograniczonego magazynu mocy TERAZ do manifestacji mocy Geburah, wykładniczo ją zwiększając i oczyszczając.

Teth: 4>6

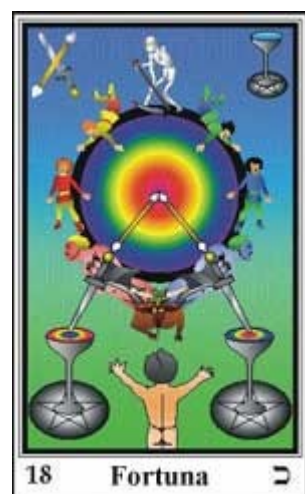
Ścieżka 11 - “Jedenasta ścieżka nazywana jest iskrzącą świadomością, ponieważ jest esencją zasłony, która umieszczona jest przed uporządkowanym ułożeniem mocy. Ten, kto kroczy tą ścieżką, nabywa specjalną godność – może stać twarzą w twarz z przyczyną przyczyn”.

Ta ścieżka dopełnia trójkąt zintegrowanej Indywidualnej Jaźni. Wszystkie moce Indywidualności idą razem, by działać w połączeniu i doskonalić równowagę z tym zejściem do Tiphareth. Słowami “32 Ścieżek...”, to dopełnienie nadania zdolności “stania twarzą w twarz przed przyczyną przyczyn”. Innymi słowy, zintegrowana Indywidualna Jaźń patrzy bezpośrednio w górę, na Kether, chociaż wciąż z odległości – poprzez Otchłani, która trzyma nas twarzą w twarz zamiast w jedności. To doświadczenie twarzą w twarz daje zintegrowanej Indywidualności przebłysk kethrycznego przepływu. Poczucie pewności siebie, jakie tworzone jest w Indywidualnym i osobistym poziomie Jaźni, jest trafnie przedstawione przez obraz tarota. Widzimy tutaj zintegrowaną Indywidualność w doskonałej synchronizacji z obiektywną rzeczywistością i wraz z nią funkcjonującą pełną mocą z. Taka Indywidualność pracuje z uniwersalną prawością pełnią swojej połączonej mocy Gedulah-Geburah.

Hebrajska litera Teth opisuje również skręconego węża. To, razem z łączeniem Teth ze znakiem Lwa, wskazuje na niezgłębioną rezerwę niewyzwolonego potencjału dostępnego dla zintegrowanej Indywidualności. Ta “iskrząca świadomość” jest esencją Aleph (“zasłony, która umieszczona jest przed uporządkowanym ułożeniem mocy”).

Zadaniem Teth jest, by wtajemniczony *świadomie* rzucił swoją “iskrzącą świadomość”, razem z jej całą rezerwą mocy, do pracy nad doskonaleniem Indywidualnej Jaźni. Celem jest przekształcenie Indywidualności w *wyraźną* ekspresję zintegrowanej Indywidualnej percepcji kethrycznego przepływu. To dopełnia przekształcenie Indywidualnej Jaźni poniżej Otchłani.

Kaph: 4>7

Ścieżka 18 - “Osiemnasta ścieżka nazywana jest świadomością domu wpływu. Z jej najgłębszego środka płynie Arcanum i zakryte idee, które “mieszkają w jego cieniu”; zatem jest tam jedność z najgłębszą substancją przyczyny przyczyn”.

Przy ścieżce Kaph, wtajemniczony zwraca teraz tę samą moc Gedulah na swoją osobistą jaźń i na swoje przyziemne okoliczności życia. Jeszcze bardziej integruje to zintegrowaną Indywidualność w gęstszych poziomach osobistej jaźni.

Tekst “32 Ścieżek...” opisuje to zejście “Arcanum i zakrytych idei” z Gedulah do Netzach, które “mieszka w cieniu” (tj. istnieje poniżej słonecznego Tiphareth).

Na poziomie Netzach, uniwersalna prawość, jaka jest postrzegana w Gedulah, przybiera astralną formę “Arcanum i zakrytych idei”. Innymi słowy, postrzeganie prawości w Netzach

jest normalnie zakryte astralnym symbolem reprezentowanym w obrazie tarota jako powszechna koncepcja fortuny lub szczęśliwego losu.

Jednak wtajemniczony sprowadza inną, bardziej szeroką perspektywę do Netzach i sfery instynktownych emocji, gdyż wykonuje on zadanie Kaph. Trzeba zwrócić uwagę, że Netzach wtajemniczonego został już przekształcony przez wcześniejszą pracę, więc nie jest taki jak Netzach przeciętnej osoby. Kiedy zintegrowana Indywidualność schodzi ścieżką Kaph do Netzach, wypełnia ona swoje instynktowne emocje perspektywą i mocą Gedulah. To przekształca całą emocjonalną kompozycję wtajemniczonego w doskonałe odzwierciedlenie przepływu światła Indywidualności. To przekształcenie natychmiast przechodzi z Netzach do Hod, Yesod i Malkuth, sprowadzając całą strukturę Indywidualnej i osobistej Jaźni do stanu zintegrowanej równowagi. To tak bardzo pogłębia “jedność z najgłębszą substancją przyczyny przyczyn”, że wtajemniczony może wtedy zacząć swoją penetrację zasłony i przekraczanie Otchłani.

Binah: sefira 3

#3: *Wypełniony Zrozumieniem jej doskonałego prawa, chwila za chwilą, jestem prowadzony wzdłuż ścieżki wyzwolenia.*

Ścieżka 7 - “Siódma ścieżka jest ukrytą świadomością, gdyż jest promienistością, która oświetla wszystkie moce umysłu widziane okiem intelektu i poprzez kontemplację prawdy”.

Genesis 1:6 - *“Potem rzekł Elohim: >>Niech powstanie firmament pośród wód i niech oddzieli wody od wód!<<”.*

Przy Aleph, Elohim “uczynił” “firmament” (skompresowaną, skondensowaną zasłonę), lecz przy Binah, Elohim rzekł: *“niech będzie firmament”*. Innymi słowy, jest to określenie *potencjału* i *intencji*, a nie “czynienia” czy ukazywania. Co więcej, mówi ono o potencjale dla sekwencji (*niech oddzieli wody od wód*) wewnątrz zjednoczonej, niesekwencyjnej sfery (*pośród wód*).

Prawdziwe Binah stoi po przeciwnej stronie Otchłani od Gedulah. Jest to sfera niezróżnicowanego, niezsekwencyjnego potencjału. Oczywiście, ręka w rękę z tym potencjałem istnieje również nieunikniona realizacja czy manifestacja, lecz na poziomie właściwego Binah istnieją one tylko jako nieograniczony potencjał. Z drugiej strony, Gedulah jest punktem (TERAZ), gdzie te potencjały schodzą do sfery sekwencji i zaczynają swój proces realizacji.

Otchłań jest czysto mentalna i złożona wyłącznie z naszej niezdolności – jako sekwencyjnych jednostek świadomości – do rozumienia niesekwencyjności. Przekraczanie Otchłani jest zatem kwestią Rozumienia niesekwencyjności. Dla wznoszącego się wtajemniczonego Binah służy za bezpośredni cel przekraczania. Jest to w pewien sposób brama do wieczności.

Gdy wtajemniczony patrzy w Otchłań, Binah zdaje się mroczne. Jego niesekwencyjne światło jest niepojęte, a zatem niewidzialne dla Indywidualności Gedulah. Jest to Binah jako “Mroczna sterylna Matka”. Jednak gdy wtajemniczony przekroczy Otchłań i samodzielnie doświadczy Binah, to rozjaśnia się ono, gdyż zwiększa się jego Rozumienie, i staje się ono “Jasną płodną Matką”. Jest to “ukryta” “promienistość” wspomniana w tekście “32 Ścieżek...”.

Binah jest miejscem, gdzie przebywa wieczne ciało mentalne. Jest to Większa Jaźń, która wysyła swój potencjał do Yetzirah i do sfery sekwencji, tworząc doczesne ciała mentalne, czyli Jaźnie Indywidualności. Jest to bezpośrednia przyczyna dla Indywidualnej Jaźni. Dla wtajemniczonego osiągnięcie Binah oznacza scalenie się z własną Większą Jaźnią. Tak naprawdę, to właśnie własna Większa Jaźń zapewnia stałe prowadzenie wspomiane w stwierdzeniu Paula Case'a.

Emanacja Większej Jaźni w sekwencyjną Indywidualność jest tym, co słowami “32 Ścieżek...” “oświetla wszystkie moce umysłu, które są widziane okiem intelektu i poprzez kontemplację prawdy”. Kiedy wtajemniczony sięgnie poprzez Otchłań i przybędzie do Binah, musi zacząć pracę świadomego emanowania niesekwencyjnego światła Większej Jaźni w niższe poziomy Jaźni.

Daleth: 3>5

Ścieżka 14 - “Czternasta ścieżka nazywana jest świetlistą świadomością, gdyż jest esencją Chashmal [“mówiącej ciszy”], będącej instruktorem sekretnych podstaw świętości i ich stadiów przygotowań”.

Kluczem do zrozumienia tego opisu “32 Ścieżek...” jest hebrajskie słowo Chashmal (cheth-shin-mem-lamed). Najczęściej jest ono tłumaczone jako “jaskrawy płomień”, “elektron” lub “bursztyn”, lecz w tradycji Talmudu związanej z kabałą mówi się, że jest to specjalne połączenie dwóch słów: “mówiący” (mal) i “cisza” (chash). Jako określenie kabbalistyczne odnosi się to do Shin (łączącej Chokmah z Binah), która została stworzona z “Cudownego Światła” (Chokmah) i zrodziła “Arafel” (ciemność), czyli Binah. Zatem Chashmal jest dynamiczną, ognistą rzeczą ze względu na napięcie tworzone przez przeciwieństwo “mówienia” i “ciszy”. To ten przepływ dualizmu emanującego z Chokmah tworzy niesekwencyjny potencjał (Binah) z Jedności.

Przy ścieżce Daleth widzimy dualistyczną esencję tej dynamicznej Chashmal, emanowaną w sferę sekwencyjną i ubieraną w formę nieskończonej różnorodności. Obraz tarota wyraża to jako działania samej Natury, co jest bardzo trafne, zważywszy na to że Daleth jest emanowane przez Binah, odbiorcę “substancji jedności”.

Chashmal jest źródłem uniwersalnej prawości, wyrażonym w “32 Ścieżkach...” słowami “instruktor sekretnych podstaw świętości i ich stadiów przygotowań”. Uniwersalna prawość jest tym, co określa formę KAŻDEJ rzeczy, potencjalnej bądź aktualnej. W Binah widzimy tę prawość w jej najbardziej odsłoniętej, najbardziej podstawowej niesekwencyjnej formie i widzimy, jak staje się ona zsekwencionowana z emanacją Daleth.

Prawdziwie kabbalistyczna mowa Franza Bardona, która opiera się na magicznej manipulacji tym stadiem schodzącej prawości, przypisywana jest zatem ścieżce Daleth. Kabbalistyczna mowa *świadomie* stosuje te same “prawa”, według których działa Natura.

Specyficzna praca ścieżki Daleth będzie różniła się dla każdego wtajemniczonego, lecz w każdym przypadku dotyczy ona integrowania perspektywy Większej Jaźni w każde działanie i w każde użycie swojej Indywidualnej mocy. Zatem każde z działań wtajemniczonego ma doskonale odzwierciedlać i ukazywać uniwersalną prawość.

Cheth: 3>6

Ścieżka 9 - “Dziewiąta ścieżka nazywana jest czystą świadomością, gdyż oczyszcza ona esencję sefir. Zapewnia i przystosowuje projekt swoich wzorów i ustanawia ich jedność. Pozostają zjednoczone, bez umniejszenia ani dzielenia”.

Jest to podstawowa aleja, przez którą Większa Jaźń wypełnia każdą ze swoich indywidualizowanych emanacji.

Jako niesekwencyjna, Większa Jaźń schodzi do sfery sekwencji, jej esencji będącej zjednoczoną w Binah, dzieli się na niezliczone Indywidualne manifestacje, z których każda wyraża część zjednoczonej całości Większego. Jednak równocześnie każda część pozostaje na zawsze połączona z całością Większego. Świadomość każdej sekwencyjnej części Większego nie jest nigdy rozdzielona i pozostaje całkowicie i w pełni świadoma wszystkich jego części równocześnie. Jedynie same części zawsze zapominają Większy poziom Jaźni. Właśnie to tekst “32 Ścieżek...” próbuje powiedzieć słowami: “Zapewnia i przystosowuje projekt swoich wzorów i ustanawia ich jedność. Pozostają zjednoczone, bez umniejszenia ani dzielenia”.

To zatem jest pracą wtajemniczonego ze ścieżką Cheth – ukazaniem niesekwencyjnego Większego poziomu samoświadomości wewnątrz swojej znajomej zsekwencjonowanej Indywidualnej samoświadomości. Rydwan z obrazu tarota, gdy zostanie umieszczony na hebrajskim Drzewie, dokładnie przedstawia ten proces.

Obraz Rydwanu ilustruje związek pomiędzy świadomością a czasem (tj. sekwencją). Świadomość ZAWSZE wypełnia bąbelkę TERAZ-niejszości, ukazany tutaj jako zamknięty rydwan. Woźnica reprezentuje Większą Jaźń, po tym jak została zindywidualizowana i przyozdobiona określoną formą, zdolnościami, cechami etc. Za tym bąbelkiem TERAZ-niejszości leży doczesna przeszłość, a ponad powierzchnią dwuwymiarowej karty leży doczesna przyszłość, która ma dopiero przybrać formę. Niezależnie od tego, w którą stronę porusza się rydwan, woźnica ZAWSZE istnieje wewnątrz swojego bąbelka TERAZ-niejszości.

Przy pracy z Cheth, wtajemniczony *świadomie* wypełnia swoją Indywidualną Jaźń swoją Większą świadomością i *świadomie* bierze wodze rydwanu TERAZ-niejszości oraz zaczyna *świadomie* prowadzić go jako *swoja Większa Jaźń*.

Rozpoczyna to długi doczesny proces integrowania poziomu świadomości Większej Jaźni w KAŻDYM aspekcie życia. Używając symbolizmu “32 Ścieżek...”, wtajemniczony “oczyszcza esencję sefir”.

Chokmah: sefira 2

#2: *Poprzez mnie jej niewyczerpana mądrość przybiera formę w myśli i słowie.*

Ścieżka 3 - “Trzecia ścieżka nazywana jest uświęcającą świadomością. Jest to podstawa pierwotnej mądrości i nazywana jest >>trwającą wiarą [Amen]<<, a jej źródłem jest prawda [Amen]. Jest to ojciec zaufania [Amen], z którego emanuje moc wiary [Amen]”.

Chokmah istnieje poza obrazami i symbolami, co tłumaczy brak obrazu Świątyni. Jest to sfera, gdzie “mówienie” (“słowo” Paula Case'a) i “milczenie” (“myśl” Paula Case'a) – składniki Chashmal – są wciąż zjednoczone i istnieją w czystym stanie potencjalnym.

Autor “32 Ścieżek...” gra tutaj z różnymi znaczeniami słowa “Amen” (aleph-mem-nun), być może próbując przekazać pewne poczucie dynamiki pomiędzy myślą a słowem, pomiędzy esencją a manifestacją, mocą a formą etc. Ta dynamika przenika Chokmah, jednak w złagodzonej zjednoczonej formie, stąd też powszechnie przypisuje się do Chokmah kolor jasnoszary.

Razem z osiągnięciem Binah, wtajemniczony uzyskał Zrozumienie. Poprzez proces stosowania powstałego Zrozumienia wobec każdej okoliczności w swoim życiu, Zrozumienie wtajemniczonego dojrzewa w Mądrość. Zrozumienie jest sytuacyjne – wymaga obiektu skupienia. Jednak Mądrość jest stanem ciągłym, który istnieje bez potrzeby istnienia obiektu skupienia i *automatycznie* ukazuje się poprzez myśli i słowa wtajemniczonego. Tutaj wtajemniczony nie tylko Rozumie i manipuluje uniwersalną prawością, lecz *staje się* samą prawością.

Na poziomie Binah, który służy za odbiorcze naczynie wobec dynamizmu nieujarzmionej Chashmal, istnieje niesekwencyjnie nieskończona liczba Większych Jaźni, lecz w Chokmah, które służy za źródło Chashmal, istnieje tylko jedna Większa Jaźń. Chokmah jest Jednością nieskończonych części (8) i jest różne od Kether, które jest Jednością bez części (0).

Pojedyncza Większa Jaźń Chokmah niesie nasienie tworzone przez wielu, tak jak kolor szary niesie nasienie zarówno czarnego, jak i białego, a jednak nie jest żadnym z nich. Kiedy wtajemniczony osiąga Chokmah, wtedy działa on **JAKO** pojedyncza Większa Jaźń.

Kiedy wtajemniczony “stoi” w Chokmah, staje przed wyborem, które z niezliczonych Większych Jaźni Binah ma otrzymać nasienie. Ostatecznie, **WSZYSTKIE** otrzymują nasienie Chokmah równocześnie, gdyż zachodzi to na niesekwencyjnym, wiecznym poziomie. Lecz dla już zindywidualizowanej świadomości wtajemniczonego, jest to doświadczane jako wybór binarny 'albo/albo'.

Z Chokmah wtajemniczony, działając **JAKO** pojedyncza Większa Jaźń, rzuca nasienie swojej Mądrości najpierw do swojej własnej Większej Jaźni Binah, a następnie do wszystkich pozostałych, jedna po drugiej. Niestety, te doczesne słowa, jakich musimy używać do komunikacji, nie mogą dokładnie opisać zdarzenia niesekwencyjnego – zawsze implikują one trwanie w czasie i sekwencję. Niemniej trzeba zrozumieć, że **KAŻDA** rzecz, jaka ma miejsce ponad Otchłanią, zachodzi bez sekwencji i poza czasem.

Odpowiadający temu fragment Genesis próbuje przekazać tę koncepcję niesekwencyjnej symultaneczności.

Genesis 1:3 - *“I rzekł Elohim: Niech stanie się światłość. I stała się światłość”*.

Innymi słowy, w Chokmah przyczyna i skutek zachodzą w doskonałej jedności, bez sekwencji. Taka jest moc, jaką wtajemniczony Chokmah posiada i musi dźwizżyć na sobie.

Shin: 2>3

Ścieżka 24 - “Dwudziesta czwarta ścieżka nazywana jest wyobrażającą świadomością, gdyż każdej stworzonej rzeczy posiadającej wygląd zapewnia obraz w formie pasującej do niej”.

Shin, Litera Matka ognia to **JEST** Chashmal. Jest to boskie źródło czy też szablon mentalnego “planu pierwotności” (Aleph) i astralnego “planu” (Mem). Jest to nasienie, które zapewnia archetypowy “obraz każdej stworzonej rzeczy posiadającej wygląd w formie pasującej do niej”. Przy Shin wtajemniczony, działając **JAKO** pojedyncza Większa Jaźń Chokmah, świadomie sadi to nasienie wewnątrz Jasnej płodnej Matki (Binah). Początkowo, w ten sposób zapładniana jest własna Większa Jaźń Binah wtajemniczonego, lecz ostatecznie zapładniane są **WSZYSTKIE**

Większej Jaźni Binah.

Tak jak ilustruje to obraz tarota, zapłodnienie to (obrazowane jako niewerbalna wibracja dźwięku emanująca z trąby Archaniola) tworzy narodziny nowego życia wśród starego.

Gimel: 2>4

Ścieżka 12 - “Dwunasta ścieżka nazywana jest przezroczystą świadomością, ponieważ jest to substancja fazy majestatu (Gedulah), która nazywana jest objawienie (khazkhazit). Jest to źródło prorocत्व, które jasnowidz uzyskuje w wizjach”.

Słowo “khazkhazit” zostało wymyślone przez autora “Księgi Kontemplacji” i jest tłumaczone różnie jako “wizualizujący”, “lśniące szkło” etc. Wszystkie te tłumaczenia równają się objawieniu i boskiej wizji. Jednak tutaj, bardzo subtelnie, znajduje się zasłona Otchłani, gdyż objawienie jest przekazywaną i strzeżoną rzeczą – otrzymywane jest jakby przez lśniące szkło. Ta zasłona definiuje separację pomiędzy Briah (sferą czystej myśli czy idei), a Yetzirah (sferą obrazów, które symbolizują czystą myśl).

Emanacja Gimel z Chokmah do Gedulah nazywana jest “przezroczystą”, gdyż reprezentuje zejście czystej myśli do sfery obrazów. Magiczna ewokacja Franza Bardona przypisywana jest tej ścieżce, gdyż podstawą prawdziwej ewokacji jest sztuka pracowania z czystą myślą, która leży u podstaw wszystkich obrazów i form.

Wtajemniczony, który świadomie rzuca nasienie pojedynczej Większej Jaźni Chokmah w swoją własną Indywidualną Gedulah, staje się panem obrazów i samego doczesnego TERAZ, doskonale ukazując Kochającą Dobroć poprzez każdą swoją myśl, słowo i uczynek.

Zayin: 2>6

Ścieżka 6 - “Szósta ścieżka nazywana jest pośredniczącą świadomością, ponieważ poprzez nią zwiększa się emanacja wpływu atzilutycznego. Powoduje to, że ten wpływ płynie na wszystkich tych, którzy błogosławieni są, będąc zjednoczeni w jego esencji”.

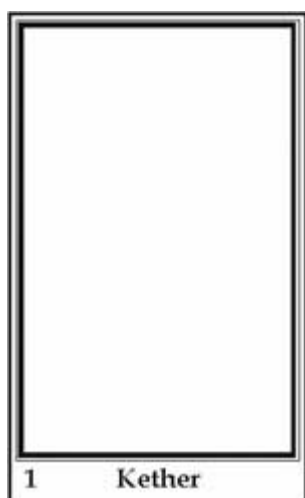

“Atzilutyczny wpływ” wspomniany w tekście “32 Ścieżek...” odnosi się do ścieżki Beth, która schodzi z Kether bezpośrednio do Tiphareth, niosąc ze sobą “święte moce”. Wejście Chokmah do Tiphareth poprzez ścieżkę Zayin z wielokrotnia przepływ kethrycznego wpływu wewnątrz Tiphareth. Następujące po tym z wielokrotnieniem przekształcenie jest tym, co umożliwia wzniesienie się wtajemniczonego do Kether.

Tak jak pokazuje to obraz tarota, praca tej ścieżki jest świadomą integracją pojedynczej Większej Jaźni Chokmah z Indywidualną i osobistą Jaźnią wtajemniczonego.

Promienista istota, która powstaje z tej integracji boskości w przyziemności, jest rzeczywiście błogosławieństwem dla świata.

Kether: sefira 1

#1: Jestem centrum ekspresji pierwotnej Woli Dobra, która wiecznie tworzy i podtrzymuje wszechświat.

Ścieżka 1 - “Pierwsza ścieżka nazywana jest mistyczną świadomością, najwyższą koroną (Kether). Jest to światło pierwotnej przyczyny, które nie ma początku; i jest to pierwotna chwała. Żadna stworzona istota nie może osiągnąć jej esencji”.

Jak powiedziałem powyżej, Kether jest Jednością bez części. Jest to całkowicie zintegrowana całość, która sama w sobie nie doświadcza oddzielenia na części. Dla kethrycznej świadomości WSZYSTKO jest po prostu Jaźnią. W Kether nie ma żadnego rozróżnienia na początek, środek i koniec; nie ma nawet binarnych wyborów. Jest to wyrażone w odpowiednim fragmencie Genesis:

Genesis 1:1 - “Na początku stworzył Elohim niebo i ziemię”.

Innymi słowy, od początku WSZYSTKO istniało wewnątrz Kether – niebo *ORAZ* ziemia, równocześnie.

Wtajemniczony, który osiągnie pełne poznanie Kether, staje się jednym z KAŻDĄ rzeczą; z *każdym* kim, czym, gdzie, kiedy i dlaczego. Dla takiej istoty przyczyna i skutek zachodzą równocześnie i życie staje się kwestią po prostu BYCIA, a nie chęci, pragnienia lub czynienia rzeczy.

Stwierdzenie Paula Case'a najlepiej opisuje pracę wtajemniczonego: osoba staje się *świadomym* środkiem ekspresji pierwotnej Woli Dobra i aktywnie uczestniczy w wiecznym tworzeniu i podtrzymywaniu wszechświata.

Określenie “32 Ścieżek...”, iż “żadna stworzona istota nie może osiągnąć jej esencji”, jest BARDZO głębokim mistycznym stwierdzeniem. “Esencją” Kether jest Ayin, powszechnie tłumaczone jako “nicość”. Ayin jest tak obce stworzeniom, które “istnieją” lub posiadają BYCIE, że niemożliwe jest dla nas nawet szczątkowe zrozumienie tej “sfery”. Nasze słowa nie mogą nawet zacząć jej opisywania. Jedyną świadomością zdolną zrozumieć Ayin jest Kether - Jedna Jaźń, Jedność WSZELKIEGO Istnienia. Innymi słowy, *żadna stworzona* istota

nie może osiągnąć Ayin – jedynie *twórca* istnienia może to uczynić. Jest to innym sposobem na stwierdzenie, że jedność z Kether daje wtajemniczonym pierwszą percepcję tej esencji.

Heh: 1>2

Ścieżka 2 - “Druga ścieżka jest oświetlającą świadomością. Jest to korona (Kether) stworzenia (Briah), splendor jedności, taki, który >>podnosi się jako głowa nad wszystkim<<. Mistrzowie kabaly nazywają to drugą chwałą”.

Tutaj widzimy kethryczne Światło emanujące w dół, do Chokmah. Ta emanacja Światła “koronuje” Briah. Innymi słowy, stoi ono ponad briatycznym światem Chokmah-Binah. To schodzące oświetlenie niesie aspekt “splendoru” Kether, Pierwotnej Chwały. Zatem Heh nazywane jest “drugą chwałą” i jest przedstawiane w tarocie jako Cesarz, który “podnosi się jako głowa nad wszystkim”. Cesarz może *nosić* i *personifikować* moc, którą daje mu Korona, lecz nie jest to sama Korona. Heh reprezentuje “pierwszy” niesekwencyjny akt tworzenia (Briah), który jest/był/będzie kwestią tego, że Elohim zwróci Swoją uwagę “w dół”:

Genesis 1:2 - “A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Elohim unosił się nad powierzchnią wód”.

Tutaj Elohim nie “czyni” nic więcej niż zauważenie stanu potencjału i uważne “unoszenie się” nad nim. Jednak ta boska uwaga jest tym, co ostatecznie podtrzymuje wszechświat, gdyż zapewnia mentalny wzór dla wszystkiego, co następuje.

Przy Heh wtajemniczony *świadomie* integruje ten mentalny wzór podtrzymujący wszystkie stworzone rzeczy, w pojedynczej Większej Jaźni Chokmah.

Vav: 1>3

Ścieżka 5 - “Piąta ścieżka nazywana jest źródłową świadomością, ponieważ jest to substancja jedności, łącząca się z tym zrozumieniem (Binah), które samo emanuje z wnętrza obszaru pierwotnej mądrości”.

Przy Vav, Kether impregnuje nieskończony potencjał Binah Światłem swojej substancji. Odpowiadający temu fragment Genesis daje wgląd w naturę tej “substancji”.

Genesis 1:4 - “Oddzielił tedy Elohim światłość od ciemności”.

Widzimy zatem, że ta “substancja” ma związek z dzieleniem, które w tym przypadku jest tym samym co mnożenie, gdyż podzieliliśmy coś, co było jedną rzeczą, na dwie rzeczy. Innymi słowy, jest to początek potencjału dla nieskończonej różnorodności odrębnych ekspresji Jednej Rzeczy. Jest to przepływ “substancji jedności”, która ustanawia filar srogości, czyli formy.

W tarocie jest to symbolizowane przez Arcykapłana, który filozoficznie oddziela światłość od ciemności i przekazuje swoje własne Zrozumienie tym, którzy mają mniejsze zrozumienie.

Zadaniem wtajemniczonego w Vav jest *świadome* rzucenie swojego nasienia kethrycznej “substancji” na nieskończony potencjał wewnątrz swojej własnej Większej Jaźni i na wszystkie inne Większe Jaźnie obecne w Binah.

Beth: 1>6

Ścieżka 4 - “Czwarta ścieżka nazywana jest przelewającą się świadomością, gdyż z niej emanują wszystkie święte moce i wszystkie eteryczne emanacje o najbardziej wysublimowanych esencjach: emanują one jedna z drugiej poprzez moc pierwotnego emanatora”.

Hebrajska nazwa litery 'Beth' oznacza “dom”. Jako pierwsza litera Tory, mieści ona wszystkie następne litery. Innymi słowy, zawiera w sobie wszystkie “święte moce” i przekazuje je bezpośrednio Indywidualności (Tiphareth).

Beth jest jedyną ścieżką na Drzewie, która przecina dwie poziome ścieżki: ścieżkę Shin pomiędzy Chokmah a Binah i ścieżkę Aleph pomiędzy Gedulah a Geburah. Przebija zarówno boską zasłonę Shin, jak i otchłaniczną zasłonę Aleph i rozumie oba poziomy “planu”. Ustanawia ona również środkowy filar równowagi, na którym znajdują się sefiry odnoszące się do poziomów Jaźni (Boski Kether, Indywidualny Tiphareth, osobisty Yesod i materialny Malkuth) - “święte moce jedności”.

W Beth pracą wtajemniczonego jest *świadome* sprowadzenie w dół całości Kether w Indywidualną Jaźń. Kiedy zostanie sprowadzone bezpośrednio do Tiphareth, Światło Kether samoistnie przenika każdy inny poziom Jaźni i każdą inną sefirę; czy też, jak mówią “32 Ścieżki...”, “emanują one (święte moce) jedna z drugiej poprzez moc pierwotnego emanatora (Kether)”. Innymi słowy, tak oświetlony Tiphareth staje się jak promieniste słońce, które rzuca swoje światło w każdym kierunku, dając życie i podtrzymywanie wszystkiemu.

To wypełnia wtajemniczonego stałą kethryczną świadomością Jedności *na Indywidualnym i osobistym poziomie Jaźni*.

